

Kære Publikum.

Først og fremmest godt nytår og velkommen til årets første forestilling på Teatret ved Sorte Hest. Vi sparker året i gang med Den Skaldede Sangerinde af Eugene Ionesco, og det er en udelt fornøjelse for undertegnede at genopsætte netop dén forestilling, der startede min livslange affære med det absurde teater i 2002.

Med udpræget humoristisk sans spidsbelaster Ionesco eksplosions-faren i parforholdet og i dialogen - eller manglen på samme - mellem mennesker. I hans uophørlige søgen efter logik, sandhed, mening eller formål med "automatikken" i vores omgangsform, får ægteparrene Smith og Martin en gevaldig rusketur gennem parmiddagens forbandelser.

I dette Herrens år 2017 matcher Ionescos verdensbillede skræmmende præcist med vores virkelighed og er i undertegnedes øjne ophørt med at være et absurd univers i forfatterens raffinerede leg med paradokser, klicheer, selvmodsigelser og enstavelses-sætninger.

Mr. Smith: Hm. *(Tavshed.)*

Mrs. Smith: Hm, hm. *(Tavshed.)*

Mrs. Martin: Hm, hm, hm. *(Tavshed.)*

Mr. Martin: Hm, hm, hm, hm. *(Tavshed.)*

Mrs. Martin: Åh, ja, det er da så rigtigt. *(Tavshed.)*

Mr. Martin: Vi har alle sammen snue. *(Tavshed.)*

Mr. Smith: Dog er det ikke så koldt. *(Tavshed.)*

Mrs. Smith: Det trækker ikke. *(Tavshed.)*

Mr. Martin: Nej, heldigvis. *(Tavshed.)*

Mr. Smith: Åh, ja, ja, ja. *(Tavshed.)*

Mr. Martin: Er De ked af noget? *(Tavshed.)*

Mrs. Smith: Nej. Han røvkeder sig. *(Tavshed.)*

God fornøjelse.

Kærlig hilsen

Maria Vinterberg